

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 463/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľky **Slovenská asociácia producentov v audiovizii**, IČO 36 061 182, Grösslingová 32, Bratislava, zastúpenej LMH Legal, s.r.o., Moyzesova 314/39, Modra, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co/188/2023-1506 z 27. februára 2025 (Rvp 1812/2025) a proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co/188/2024-1755 z 27. februára 2025 (Rvp 1813/2025) takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1812/2025 a sp. zn. Rvp 1813/2025 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1812/2025.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie ústavných sťažností

1. Ústavnému súdu bola 17. júla 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením krajského súdu č. k. 11Co/188/2023-1506 z 27. februára 2025. Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť, vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a požaduje náhradu trov konania pred ústavným súdom. Táto ústavná sťažnosť je na ústavnom súde vedená pod sp. zn. Rvp 1812/2025 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Petrovi Molnárovi, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2025 do 31. decembra 2025 (ďalej len „rozvrh práce“) členom druhého senátu ústavného súdu.

2. Toho istého dňa bola ústavnému súdu doručená druhá ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu

č. k. 11Co/188/2024-1755 z 27. februára 2025. Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť, vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a požaduje náhradu trov konania pred ústavným súdom. Táto ústavná sťažnosť je na ústavnom súde vedená pod sp. zn. Rvp 1813/2025 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Petrovi Strakovi, ktorý je podľa rozvrhu práce taktiež členom druhého senátu ústavného súdu.

3. Sťažovateľka sa samostatnými žalobami domáha zaplataenia žalovaných súm z titulu bezdôvodného obohatenia na strane jednotlivých žalovaných. Proti rozsudkom prvoinštančného súdu, ktorými boli žaloby zamietnuté, podala sťažovateľka odvolania. V priebehu odvolacích konaní oznámil Slovenský filmový ústav (ďalej len „SFÚ“) vstup do konania ako intervenient na strane sťažovateľky. Tvrdil, že jeho právny záujem na výsledku konaní je daný z dôvodu, že SFÚ ako nositeľ práv autorov k audiovizuálnym dielam a výrobca záznamov týchto audiovizuálnych diel má v zmysle zákona č. 185/2015 Z. z. Autorský zákon v znení neskorších predpisov právo na odmenu a primeranú odmenu od žalovaných za použitie týchto predmetov ochrany káblovou retransmisiou. Vzťah medzi sťažovateľkou a SFÚ je založený zmluvou o zastupovaní práv zo 16. júla 2014 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sťažovateľka v mene SFÚ vyberala odmeny v odboroch kolektívnej správy práv. Toto poverenie zahŕňa aj odbor káblovej retransmisie, ktoré prevádzkujú žalovaní.

4. Krajský súd v napadnutých uzneseniach dospel k záveru, že právny záujem SFÚ na výsledku sporov nie je daný. Uviedol, že meritórne rozsudky budú záväzné len pre strany konania (sťažovateľku a žalovaných). Hoci SFÚ a sťažovateľka majú spoločný záujem na vymožení tvrdených práv na odmenu, je nepochybné, že táto situácia sa ani v prípade prehry sťažovateľky v spore so žalovaným nezmení. V tomto smere právny záujem SFÚ na výsledku sporov nepreukazuje bez ďalšieho hypotetické bližšie nekonkretizované tvrdenie SFÚ o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaných ani odkaz na zmluvu o zastupovaní práv medzi sťažovateľkou a intervenientom, ktorou sa sťažovateľka zaviazala na výber odmeny a primeranej odmeny pre intervenienta na strane sťažovateľky voči prevádzkovateľom retransmisie za použitie audiovizuálnych diel a záznamov SFÚ. Za tohto stavu, i keď medzi sťažovateľkou a SFÚ existuje tvrdený hmotnoprávny vzťah, nemožno uviesť, že by riešenie týchto sporov medzi sťažovateľkou a žalovanými determinovalo obsah právneho vzťahu medzi sťažovateľkou a SFÚ.

5. Sťažovateľka v oboch ústavných sťažnostiach namieta, že napadnuté uznesenia krajského súdu, ktorými bol odmietnutý vstup SFÚ ako intervenienta na jej strane vo fáze odvolacieho konania, sú nedostatočne odôvodnené a prekvapivé. Podstatné skutkové tvrdenia sťažovateľky zostali zo strany krajského súdu absolútne odignorované s tým, že sa stotožnil s názormi žalovaných bez toho, aby ich vysvetlil.

6. Sťažovateľka nesúhlasí so záverom krajského súdu o tom, že nie je daný právny záujem na vstup SFÚ do konania. Dôvodí tým, že pokiaľ by súd sťažovateľke ako organizácii kolektívnej správy právo na uhradenie odmeny a primeranej odmeny pre SFÚ nepriznal, poprel by tým zákonný mandát SFÚ podľa § 21 ods. 2 písm. a) a d) zákona č. 40/2015 Z. Z. o audiovizii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o audiovizii“). Ďalej, ak by sťažovateľka nebola úspešná, došlo by tým k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaných ako používateľov predmetov ochrany na úkor intervenienta na strane sťažovateľky, pretože žalovaní ako prevádzkovatelia retransmisie používajú audiovizuálne diela SFÚ a ich záznamy a neuhrádzajú za toto použitie odmenu a ani primeranú odmenu. Napokon podľa názoru

sťažovateľky v prípade neúspechu sťažovateľky vzniká nárok SFÚ na vznesenie nároku na náhradu škody voči sťažovateľke z dôvodu porušenia zmluvy, ktorou sa sťažovateľka zaviazala na výber odmeny a primeranej odmeny pre intervenienta voči prevádzkovateľom retransmisie za použitie audiovizuálnych diel a záznamov SFÚ.

7. Krajský súd sa podľa sťažovateľky nezaoberal zákonnými ani zmluvnými skutočnosťami, čím porušil princíp právnej istoty a spravodlivého súdneho konania.

II. Spojenie vecí

8. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenie o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie, avšak v súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno v konaní o sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

9. Podľa čl. II bodu 10 rozvrhu práce v záujme hospodárnosti konania môže príslušný senát ústavného súdu určený podľa bodu 5 rozvrhu práce rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátu ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom toho istého senátu ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne súvisia (z hľadiska predmetu konania) alebo v nich ide o tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže senátu ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne senát inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr.

10. Z obsahu ústavných sťažností vyplýva, že tieto spolu skutkovo a právne súvisia – sťažovateľka, v zastúpení tým istým právnym zástupcom, namieta porušenie identických práv podľa ústavy a dohovoru napadnutými uzneseniami krajského súdu a obsah ústavných sťažností a argumentácia v prospech porušenia ich práv je takmer zhodná. Taktiež výrok, ako aj odôvodnenie samotných napadnutých uznesení krajského súdu je v zásade rovnaký.

11. S prihliadnutím na obsah ústavných sťažností sťažovateľky vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1812/2025 a sp. zn. Rvp 1813/2025 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených ústavných sťažností ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP rozhodol o spojení týchto vecí na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1812/2025 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

12. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

13. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2025

Luboš Szigetí
predseda senátu